

hos nogen her i Tinget Tvivl om, at disse nye Forslag vil have Etiketten Luksustold paa sig, ligegyldigt, hvad Indholdet i øvrigt bliver, og hvad Toldforhøjelsen i øvrigt bliver hæftet paa.

Til det ærede Medlem Hr. Hedegaard vil jeg gerne sige, at han har ganske misforstaaet, hvad der fandt Sted i Toldlovsudvalget i Fjor ved den Beretning, som blev afgivet. Der blev da fra det radikale Venstre og Socialdemokratiet sagt: Vi ønsker en Forhandling med Ministeriet om, hvilke Foranstaltninger der kan træffes mod Krisen, ønskede denne Forhandling baade mellem Tilhængerne og Modstanderne af Toldbeskyttelsen, ønskede, at der blev skredet ind med visse Midler overfor Krisen. Skønt man fra Venstres Side ikke vilde fremme denne Udtalelse, ikke give den sin Tilslutning i Toldlovsudvalget, havde vi den Glæde, at Regeringen ikke desto mindre handlede efter den, idet den i August endog optog en Tanke, der var udkastet fra det radikale Venstre, nemlig Importreguleringen. Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at den Tale, jeg har holdt i Dag, kunde jeg ikke holde, medmindre jeg gav Anvisning paa andre Veje overfor Krisen, maa jeg sige, at det ærede Medlem ligesom hans Parti i det hele taget efter min Mening er blevet en lille Smule for fordringsfuld. Der er sket dette: først angaves der fra vort Partis Side en Vej blandt andre Veje som Middel mod Krisen, dernæst antog Venstre denne Vej paa et begrænset Omraade, og man tør rolig sige, at Venstre har gjort, hvad der overhovedet var gør ligt for at ødelægge denne Vej i den Tid, den har været anvendt. Derefter, da man har gjort det, paastaar man, at Vejen ikke længere er fremkommelig af Hensyn til Forestillinger fra Udlandet — efter vor Opfattelse uden Skygge af Grund —, altsaa efter at man har ødelagt dette Middel, erklærer man, at Vejen ikke mere er fremkommelig, skønt vist ingen andre end Venstres Ministre tror paa det, og kommer nu og siger: Nu maa I virkelig vise nye Udveje udover dem, I allerede har anvist. Jeg tror ikke, at den Form for Politik gaar. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Drachmann i denne Forbindelse, at de Udtalelser, han her fremkom med, var mig ganske uforstaaelige. Han sagde, at vi pludselig hykler en Kærlighed i Dag til Importreguleringen. Det er ganske urigtigt. Hvad der her er udtalt om Importreguleringen, er, hvad der er udtalt om den fra vor Side Gang paa Gang. Vi har vist Virkningen af Importreguleringen. Vi har vist, at den kunde have opfyldt sin Hensigt. Men

det radikale Venstre har aldrig nogen Sinde sagt, at Importreguleringen var den eneste Vej overfor Krisen. Det har anvist denne Vej, og som jeg sagde i Dag, endog Venstrepartiets Toldlovsordfører erklærede ved Finanslovbehandlingen i Oktober, at skønt han havde været en Modstander af Importreguleringen, vilde han efter at have set den i Virksomhed, være velvillig neutral overfor den. Ganske ved Siden af er det, naar det ærede Medlem Hr. Drachmann erklærer, at Dolkestødet overfor Importreguleringen blev givet af det radikale Venstre fra den Dag, da det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen i Importudvalget ikke vilde gaa med til den Form for Gennemførelsen, som blev foreslaaet fra Flertallets Side. Det ærede Medlem ved, at naar det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen da ikke vilde gaa med dertil, var det, fordi denne Ordning ikke blev gennemført i Henhold til de Forudsætninger, der blev givet, eller de Tilsagn, der blev givet af den daværende Handelsminister. Og jeg nærer ikke nogen som helst Tvivl om, at var disse Forudsætninger blevet opfyldt, var man virkelig gaaet til Importreguleringen paa det Grundlag, at der ikke importreguleredes overfor de valutastærke Lande, havde man ikke begyndt paa en Importregulering overfor England, der fremkaldte Forestillinger fra dette Land, som bevirkede, at man opgav den overfor England, hvorefter Czekoslovakiet selvfølgelig kunde gøre Forestillinger, fordi England havde opnaaet noget, havde man opfyldt de Forudsætninger, der var givet Tilsagn om her i Tinget, saa var denne Ordning ikke blevet ødelagt paa den Maade, som Ministeriet har Ansvar for, at den er blevet. Hvad jeg her siger, vil jeg ogsaa gerne henvende til den højtærede Indenrigsminister, idet han jo her i Aften har beklaget meget, at Importreguleringen har maattet opgives. Hvad er det for en Tale, at Importreguleringen har maattet opgives? Man henviser til Uroen udefra, til Forestillingerne udefra. Disse Forestillinger, som er Medlemmerne af Rigsdagen bekendte, udviser intet, der kan begrunde, hvad den højtærede Minister siger. Ingen tror paa det. Ministerens allierede, det konservative Folkeparti, tror aldeles ikke paa, at det er en Nødvendighed at opgive Importreguleringen. Og naar den højtærede Minister derefter siger, at om det, der nu gennemføres, Tolden, gælder det, at den er ligelig overfor alle Lande, saa ved den højtærede Minister jo, at det er en fuldkommen formel Ligelighed. Den højtærede Minister ved, at den Told, som gennemføres, betyder noget andet overfor de valuta-